

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **F. S. F.**
státní příslušnost Kubánská republika
t. č. v Pobytovém středisku Havířov, 735 64 Havířov, Na Kopci 269
zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem sídlem 702 00
Ostrava, Purkyňova 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2019 č. j. OAM-63/LE-BA02-P06-2019,
ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.
2. Žalobce namítal, že se žalovaný nesprávně nezabýval tím, zda v jeho vlasti nedošlo k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Odkázal přitom na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, z nichž obsáhle citoval. Uvedl, že je evidentní, že pro vyhodnocení toho, zda nedošlo k podstatným změnám okolností vztahujícím se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v ust. § 12 nebo § 14a zákona o azylu, je zapotřebí zvážit rovněž to, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu žadatele, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti. Pouze tímto způsobem lze totiž vyloučit eventuální hrozbu pronásledování nebo vážné újmy pramenící např. z nově vypuknuvšího válečného konfliktu nebo přírodní katastrofy. Napadené rozhodnutí tak pro naprostou absenci vyjádření se k eventuálním změnám v zemi původu nemůže obstát v žádném případě.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že žalobce neuvedl jakékoliv nové informace či skutečnosti, které by bylo potřeba opětovně hodnotit, či by měly jakýkoliv vliv na předchozí rozhodnutí správního orgánu. Žalovanému je rovněž z informací shromážděných v průběhu současného správního řízení o situaci na Kubě, které jsou součástí spisu, známo, že v zemi původu žalobce nedošlo k takové zásadní změně politické a bezpečnostní situace, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany a navíc ani sám žalobce neuvedl při seznámení s podklady pro rozhodnutí, jaké změny v zemi původu v návaznosti na jeho osoby by měly vzniknout. Žalobcem požadované porovnání předchozí a nynější situace provedl žalovaný tak, že vyhodnocení podkladů zachytil ve výsledné úvaze, že žádné podstatné změny, jež by vedly k přehodnocení předchozích závěrů o nedůvodnosti žalobcovy žádosti o mezinárodní ochranu, nenastaly. Tento závěr je ve shodě s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 319/2008 z 16. 1. 2019.
4. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. nereagoval, ve stanovené lhůtě nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nevyjádřil.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 s.ř.s. v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce dne 6. 2. 2019 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice, a jako důvod uvedl, že ho „zamítli“ ve dvou předchozích zemích a též v České republice a on je proti diktatuře a jeho život by byl ve vlasti v ohrožení. Žádá Českou republiku, aby si toho byla vědoma a poskytla mu příležitost, aby si vytvořil budoucnost v této zemi. Následně 11. 2. 2019 žalobce poskytl údaje k podané opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany

v České republice a konkrétně sdělil kromě svých osobních údajů, že je bez náboženského vyznání, je apolitický, nikdy nebyl nijak politicky aktivní. Je svobodný, dcera narozená 29. 11. 2006 žije na Kubě. Je kubánskou státní příslušnicí. Z Kuby odcestoval letecky do Moskvy. Tam byl 7 nebo 8 měsíců. Odtud odjel do Běloruska, kde se zdržel týden. Následně odcestoval na Ukrajinu. I tam byl týden a poté pokračoval do Egypta. Tam pobyl pouze jeden víkend a vydal se zpět do Běloruska, odkud odletěl do Srbska s přestupem v Maďarsku, kde zůstal a v roce 2014 tam požádal o azyl. Po 8 nebo 9 měsících odcestoval do Německa, kde v roce 2015 také požádal o azyl. Pohyboval se rovněž ještě na území Španělska a Francie. Na území České republiky přijel v květnu 2015 nebo 2016. O azyl požádal v roce 2014 v Maďarsku, v roce 2015 v Německu a v České republice v roce 2016. K důvodům opakované žádosti o mezinárodní ochranu sdělil, že v podstatě nesouhlasí s diktátorským režimem na Kubě. Nemůže tam bezpečně žít, protože je proti diktátorskému režimu a zřízení na Kubě. Jiné důvody pro podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu v české republice neuvedl. Sdělil rovněž, že je zdravý, nemá žádná zdravotní omezení, ani jiné zvláštní potřeby.

7. Ze správního spisu se podává, že jeho součástí je i dokumentace ohledně předchozí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-459/ZA-ZA11-2016. Žalobce v žádosti o udělení mezinárodní ochrany z 12. 5. 2016, v rámci údajů k této žádosti a v pohovoru uvedl, že chce mít azyl, protože je proti režimu Castra. Pokoušel se dostat na lodi do USA, ale chytili ho, poslali do vězení. Zadržen byl asi 15 dnů. Poté se zapojil do hnutí Dámy v bílém, angažoval se, protestoval a myslel na to, že musí Kubu opustit. Hnutí Dámy v bílém se zabývalo lidskými právy. Správní orgán 1. 9. 2017 vydal rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutí nabylo právní moci 20. 9. 2017. Proti rozhodnutí podal žalobce žalobu, která byla rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové č. j. 28 Az 7/2018-38 ze dne 6. 8. 2018 zamítnuta. Rozhodnutí nabylo právní moci 23. 8. 2018. Kasační stížnost podaná žalobcem proti uvedenému rozsudku byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu v Brně č. j. 10 Azs 244/2018-58 odmítnuta pro nepřijatelnost.
8. Součástí správního spisu jsou dále informace, které žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Kubě. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP – Kuba: Politická a bezpečnostní situace ze dne 28. 8. 2018.
9. Ze správního spisu se dále podává, že dne 16. 4. 2019 byla žalobci dána možnost v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Této možnosti žalobce využil a kromě jiného sdělil, že se na Kubu nemůže vrátit, protože je proti tamnímu diktátorskému režimu a také proto, že dle jeho názoru ztratil kubánské občanství. Žalobce se rovněž vyjadřoval ke spisovému materiálu k jeho předchozí žádosti o mezinárodní ochranu a sdělil, že k pohovoru z 18. 5. 2016 nemá žádných námitek. K informaci OAMP uvedl, že některé z těchto materiálů jsou zastaralé. V této zprávě se konstatuje, že se zlepšily vztahy s USA, ale podle jeho slov se tyto vztahy opět zhoršily. Žalobce nechtěl navrhnout žádné další podklady pro rozhodnutí ve věci jeho opakované žádosti o mezinárodní ochranu. K uvedeným zdrojům informací a způsobu jejich využití sdělil, že by se dle něj měly tyto zprávy aktualizovat. Doplnil, že na Kubě se zvýšily násilné trestné činy, násilí na

ženách, snížil se počet nemocnic a počet lékařů. Žalobce nechtěl uvést žádné nové skutečnosti nebo informace, které by měl správní orgán vzít v potaz při posouzení jeho opakované žádosti o mezinárodní ochranu v České republice.

10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
11. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
12. Co se týče skutkových zjištění žalovaného uvedených v napadeném rozhodnutí, a to z žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, z obsahu správního spisu, z řízení ve věci předchozí žádosti o mezinárodní ochranu, krajský soud činí na tomto místě závěr, že tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu a v podrobnostech proto na ně odkazuje. Po porovnání tvrzení žalobce v rámci řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu a jeho tvrzení v posuzované věci, soud přisvědčil žalovanému v tom, že žalobce uvedl naprosto stejné motivy neochoty vrátit se na Kubu, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Jestliže žalovaný rovněž konstatoval, že v rámci správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany svou argumentaci podložil dostupnými informacemi o situaci v zemi původu žadatele, ať už co do obecné bezpečnostní situace na Kubě, tak zejména v rámci nezbytného individuálního posouzení případu žalobce a jestliže v opakované žádosti uváděl shodně jako v průběhu správního řízení o jeho první žádosti nesouhlas s politickým systémem na Kubě a obavu ze ztráty kubánského občanství kvůli jeho dlouhodobému pobytu mimo jeho vlast, přičemž uvedenými důvody se již správní orgán detailně zabýval v rámci předchozího správního řízení o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu a neshledal důvody pro udělení jakéhokoli typu mezinárodní ochrany, a současně učinil závěr, že nebyly zjištěny žádné jakékoliv nové informace či skutečnosti, které by bylo potřeba opětovně hodnotit či by měly jakýkoliv vliv na předchozí rozhodnutí správního orgánu, a jestliže žalovaný rovněž uvedl ohledně námitek žalobce stran údajné neaktuálnosti podkladů pro vydání rozhodnutí ve smyslu konkrétních informací o situaci na Kubě, že žalobce nesdělil žádné konkrétní skutečnosti, které by se týkaly přímo jeho situace a měly být z jeho pohledu v informacích neaktuální, a konstatoval, že nebyla zjištěna žádná nová skutečnost, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu do vlasti, má soud za to, že z celého kontextu těchto závěrů žalovaného je zřejmé, že se žalovaný relevantními změnami v situaci v zemi původu žalobce zabýval. Dle názoru soudu v napadeném rozhodnutí tak učinil dostatečně a přezkoumatelně. Soud proto nepovažuje námitku žalobce, že se žalovaný nezabýval tím, zda v jeho vlasti nedošlo k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany, za důvodnou. Žalovaný nepochybil, když správní řízení ve věci žádosti žalobce ze dne 6. 2. 2019 o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavil.
13. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

14. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 16.08.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně